

Практичні підходи свідництва мусульманам, робота з таблицею.

Перша зустріч.

Коли християнин зустрічається у своєму житті з мусульманином вперше, то є бажання засвідчити йому про любов Христа та про вічне спасіння, але часом не знаєш із чого почати і як далі вести розмову. Іноді ж це буває не тільки після першої зустрічі, а й після другої, третьої і сто третьої. І коли, все-таки, починаєш йому говорити про Бога, то інколи з'являється відчуття, що ви говорите не те, щоб на різних мовах, але здається у різних площинах. Іноді буває, що розповідаєш йому про любов Божу, але розумієш, що якось це все намарно, не сприймаються твої слова, створюється враження, ніби горохом об стінку. Що робити?

У цій статті я хочу розповісти про свою методику спілкування з мусульманами. Я не претендую на винятковість і не стверджую, що працює тільки мій метод або ж, що він працює на 100%. Ми прекрасно розуміємо, що ми не впливаємо на покаяння, його дає Дух Святий за Своєю милістю. І ця методика є просто інструментом, за допомогою якого можна розпочати розмову з послідовником ісламу і, згодом, похитнувши його впевненість в істинності своїх вірувань, розповісти про дію Бога не тільки в історії людства, але і в його особистому житті, а також бажання Христа врятувати його від пекла.

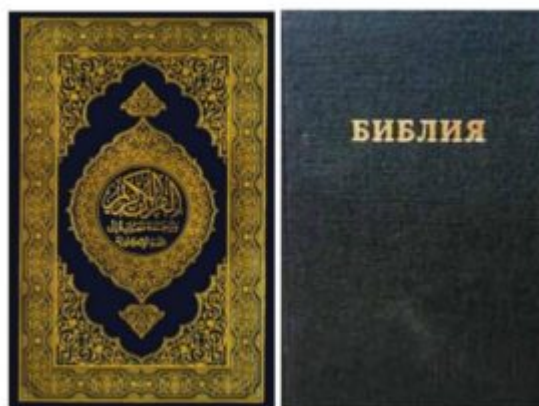
Повторюся, цю методику я розробив у час, коли служив у Єгипті, та досить часто застосовував її у своїй роботі. У мене виходило. Але Бога в рамки ставити не можна, тому у когось працює одна система, у когось – інша, і всі ми працюємо,

зрештою, на Одного Царя. Якщо вам допоможуть мої дослідження – слава Богу, якщо ж ні, то відкиньте їх, як будь-які людські та просіть, щоб Господь показав вам, як ви можете працювати для Його слави з невідродженими людьми.

Отже, при зустрічі з мусульманином будь-якої течії (суніти, шиїти), у будь-якому місці (на вулиці, в і-неті, вайбері або скайпі), я відразу відрекомендовуюся таким чином:

1. «Я – християнський пастор (диякон, проповідник, просто християнин), але цікавлюся ісламом, читаю Коран (або хочу прочитати)».

Відразу наголошую, що я проти підходу, коли християни починають завуальовано приховувати правду про себе, позиціонуючи себе в якості «мусульманина нової формації», або «я – мусульманин, але послідовник Іси (Ісуса)», або «я шукаючий Бога», або ж «я такий же мусульманин, але трохи відрізняюся від тебе». На мою думку, в даному випадку відбувається підміна понять, «м'яка неправда», введення в оману мусульман. Рано чи пізно правда однаково відкриється і цьому християнину доведеться зізнатися, що він не мусульманин, у класичному розумінні цього слова, або ж доведеться-таки стати мусульманином, із усіма наслідками (намаз, мечеть, шахада і т. д.), якщо він не захоче, щоб його звинуватили у брехні й омані. Чесно кажучи, я не знаю, як можна поєднати велику кількість принципів ісламу з християнським світоглядом, не жертвуючи християнською совістю чи етикою. Але це моя особиста думка і вона, як будь-яка людська, може бути неправильною або оскарженою. До того ж, я ніде не зустрічаю в Писанні, щоб Павло або інші апостоли говорили язичникам, що «ви увірували в Христа – це добре, але можна також і продовжувати ходити у свої капища, поклонятися Ваалам,

Астартам, Зевсам чи Венерам, нічого страшного, головне – будьте послідовниками Ісуса, сповідуйте Його як Господа і Спасителя, а в язичницькі храми продовжуйте ходити, це не проблема». (3 Цар. 18:20-39). Навпаки, в Писанні закликається, щоб народ Божий вийшов, очистився (2 Кор. 6:17). Ефесяни спалили книги і т. д. (Дії 19:19). Я твердо переконаний, що мусульманський Аллах і християнський Бог – це дві різні, абсолютно різні особистості, а не один і той самий Бог. Можна говорити, що «я у мечеті поклоняюся нашому Богові, поки вони поклоняються Аллаху, шахаду я вимовляю не повністю, а тільки першу частину і т. д.», але це просто спекуляції, на мій погляд (Рим. 1:25). Тому зупинимось на тому, що ми досить чітко та ясно пояснюємо хто ми є. І переходимо до наступного пункту.

2. «У мене є запитання, чи зможеш ти відповісти?» – наступна фраза. У більшості випадків, будь-який мусульманин відповідь: «ого, звичайно, давай, що зможу – відповім». Чого ми цим досягнемо? Для початку, ми, начебто пересідаємо на його стілець, сідаємо поруч із ним.

Помилка багатьох християн, які намагаються працювати з мусульманами, полягає в тому, що вони відразу ж починають вибудовувати стіну за принципом: от ми – а ось ви; ось наш Бог – а ось ваш Аллах; ось наш Ісус – а ось ваш Мухаммад; ось наша Біблія – а ось ваш Коран. І починається банальна суперечка, хто кого перекричить або перезакладає посиланнями. У варіанті, який пропоную я, ми відразу відрекомендуємося, але, при цьому, не починаємо конфронтацію. Ми ніби говоримо, що я теж, як і ти, цікавлюся ісламом (але тут справді треба хоч трохи цікавитися ісламом, я не пропоную підмінити поняття або нахабно брехати і те, що ви читаєте цю статтю, означає, що ви вже цікавитесь ісламом, а в якій мірі – це вже інше питання). Отже, мене цікавить іслам і у мене є запитання. Цим ми маємо

спонукати нашого мусульманина до діалогу, бесіди та до мирного прихильного ставлення до нас. Ми сидимо ніби по одну сторону барикади. І це допомагає нам налагодити контакт із ним без використання прихованих мотивів. Все відкрито, чесно. І це дасть надалі нам дивіденди, які ми побачимо при подальшому розгляді методики. Отже, після його згоди (звичайно, задавай запитання, що тебе цікавлять), йде третій пункт

3. Задаємо питання, слухаємо відповіді не перебиваючи.

Які запитання? Звідки їх взяти? І ось тут нам на допомогу приходить «таблиця основ роботи з мусульманами». Відкриваємо таблицю. Що ми бачимо? У ній 9 основних тем – Мухаммад, Аллах, Джихад, порятунок в ісламі, жінки в ісламі, рай в ісламі, хадиси тощо.

Отже, як конкретно виглядає цей діалог або як задаються запитання, згідно із поданою таблицею? Для початку, потрібно визначитися, на яку тему ми плануємо розмовляти. На мій погляд, якщо ми вибрали одну тему, то в ній і повинні залишатися. Не треба стрибати із теми на тему, як всесвітньо відомі послідовники Вартової Вежі. Ми завжди, ну, майже завжди, зможемо зустрітися знову з цією людиною і підняти наступну тему, потім третю, і так всі дев'ять та й ще додати тему про Біблію та Коран.

Отже, наприклад, беремо тему про Коран. Раніше ми вже сказали, що читали Коран або почали читати. І тоді цитуємо, наприклад, один із моїх улюблених аятів – 66 аят записаний у 16 сурі:

“Воістину, в худобі для вас – повчальний приклад. Ми даємо вам пити те, що в їхніх черевах між перетравленою їжею та кров'ю – чисте молоко, приємне для того, хто його п'є”.

І далі виникає запитання: «Як же так? Невже молоко утворюється у животі? До того ж, МІЖ перетравленою їжею (або в іншому перекладі «калом») і кров'ю?». Я не медик, але моя дружина була чотири рази вагітна, то ж я знаю, де утворюється молоко, неважливо у корови чи кози, чи у жінки. Невже Мухаммад помилився? Адже Аллах не може не знати ДЕ утворюється молоко?

Або ж інше питання з тієї ж таблиці по темі Корану. 5 сура 116, 117 аяті **«І коли сказав Аллах: «О Ісо, сину Мар'ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллахом?» Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав. Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм [нічого], крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтеся Аллаху, Господу моєму й Господу вашому!»**

Запитання: «Хто ж це вклоняється матері Іси (Ісуса) як Богу?». Здебільшого, мусульмани відповідають: «Тож ви – християни і поклоняєтеся Марії як Богу». Стоп, стоп, стоп!!! Я ж казав, що я християнин, пастор церкви. Так от, жоден протестант не поклоняється Марії як Богу. Мало того, ні католики, ні православні не поклоняються Марії ЯК Богу, вони її шанують, віддають честь, але ЯК БОГУ не поклоняються. Гарзд, залишимо в спокої православних із католиками. Візьмемо історію. Адже спочатку, починаючи навіть із Нікейського символу віри 325 року, сказано, що християни поклоняються Отцеві, Ісі та Рух Аль-Кудусу (Дух Святий арабською). Так от, неville Аллаху не відома Трійця християн? Відома. Може Мухаммад щось наплутав? Або ХТО ці люди, які поклонялися Мар'ям (Марії) як Богу навіть за часів Мухаммада?

І таких запитань по таблиці можна поставити багато.

Головне не стрибати з теми на тему.

Візьмемо, наприклад, тему Джихаду. Задаємо запитання: Іслам – войовнича релігія чи мирна? Якщо войовнича, то нижче я поясню, що говорити, але в більшості своїй всі відповідають: «Звичайно ж мирна. ІДІЛ – це неправильний іслам і джихадисти ніколи не читали Коран. Смертники – це фанатики, із промитими мізками». Тут також є де розгулятися уяві. Відкриваємо безліч посилань на тему Джихаду і читаємо **«Вбивайте їх (багатобожників), де б ви їх не зустріли...Бийся на шляху Аллаха...вбивайте багатобожників, де б ви їх не виявили, беріть їх у полон, осаждайте їх і влаштовуйте для них будь-яку засідку...Боріться з тими з людей Писання, які не вірують в Аллаха, ні в Останній день, які не вважає забороненим те, що заборонили Аллах і Його Посланник, які не сповідають істинну релігію...А коли ви зустрінете тих, які не увірували, то удар мечем по шиї...Не проявляйте слабкості і не закликайте до миру, оскільки ви – вище інших...Ті, які увірували, б'ються на шляху Аллаха...Воістину, Аллах любить тих, які б'ються на Його шляху рядами, ніби вони – щільне будівля!»**

Найпоширеніша відповідь – що це було тоді, а до нас зараз не відноситься, або це не всім сказано, або це тоді час був такий, Мухаммаду доводилося боротися, щоб уберегти іслам від зникнення, оскільки язичники, євреї та християни хотіли вбити всіх мусульман. Тоді наводяться інші аяти:

«І бийтеся з ними, поки не буде спокуси, а (вся) релігія буде належати Аллаху...Боріться з ними, поки не зникне споуса і поки релігія (поклоніння) не буде повністю присвячена Аллаху...Коли ж завершаться заборонені місяці, то вбивайте багатобожників, де б ви їх не виявили, беріть їх у

полон, осаждайте їх і влаштовуйте для них будь-яку засідку. Якщо ж вони покаються і стануть здійснювати намаз і виплачувати закят, то відпустіть їх, бо Аллах – Прощає, Милосердний... Боріться з тими з людей Писання, які не вірують в Аллаха, ні в Останній день, які не вважає забороненим те, що заборонили Аллах і Його Посланник, які не сповідують істинну релігію, поки вони не стануть власноруч платити данину, залишаючись приниженими.»

Тож, запитання залишається відкритим: «Вже ВСЯ релігія належить Аллаху? Тут, у місті, де ми живемо, ВСІ поклоняються Аллаху? Ні. Боріться, поки не зникне спокуса. Зараз у нашому місті є спокуса для мусульман? Предостаньо. Майже вся ковбаса в магазинах із вмістом свинини (або принаймні написано, що зі свининою і салом)). У відділі алкоголю більше «напоїв», ніж у відділі соків. Наркоманія, проституція, злочинство – загалом все те, що Коран забороняє. Є спокуса в нашому місті? Та ж на кожному кроці. Запитання: «Чому ТИ не борешся? І якщо я стану мусульманином, то я ПОВИНЕН буду боротися, поки не зникне спокуса з нашого міста, поки багатобожники не покаються і не стануть здійснювати намаз, поки ВСЯ релігія не буде належати Аллаху, так? Значить правильні мусульмани – це ІДІЛ та шахіди?»

Якщо ж мусульманин спочатку говорить, що Іслам – войовнича релігія, тоді ставимо ті ж запитання, пропускаючи цитування закликів до бою: «Чому ТИ не борешся? І якщо я стану мусульманином, то я ПОВИНЕН буду боротися, поки не зникне спокуса з нашого міста, поки багатобожники не покаються і не стануть здійснювати намаз, поки ВСЯ релігія не буде належати Аллаху, так? Значить правильні мусульмани – це ІДІЛ та шахіди?»

Або беремо іншу тему – Рай в ісламі. На дану тему мені подобається розмовляти із жінками-мусульманками. Отже, запитання: «Що для вас Рай?». «Спілкування з Аллахом, життя з Аллахом, вічність з Аллахом» – приблизно в такому ракурсі відповідають жінки. І тут ми відкриваємо Коран і читаємо:

«Воістину, богобоязливі зостануться в Райських садах і блаженстві. Вони будуть радіти тому, чому їх обдарує їх Господь. Господь їх вберіг їх від мук у Пеклі. Їжте і пийте на здоров'я за те, що ви робили! Вони будуть, притулившись, лежати на ложах, збудованих в ряд, і Ми поєднуємо їх з черноокими, великоокими гуріями...Вічно юні підлітки будуть обходити їх з чашами, глечиками та кубками з джерельним напоєм (вином), від якого не болить голова і не втрачають розум, з фруктами, які вони обирають, і м'ясом птахів, що вони бажають. Їх дружинами будуть черноокі, великоокі діви, подібні прихованим перлинам. Ми створимо їх в новому вигляді (досконаліми) та зробимо їх незайманими, люблячими і рівними за віком...які оберігають свої статеві органи від усіх, крім своїх дружин і невірниць, якими оволоділи їх десниці...Адже для богобоязливих є місце порятунку: сади і виноградники, і повногруді однолітки, і кубок повний.»

Я навіть не читаю тлумачень ісламських учених, там взагалі такі «принади» раю описані! І ось саме запитання до жінки-мусульманки: «Скажіть, а що ВИ будете робити в такому раю? Чоловіки, зрозуміло, напилися вина, наїлися м'яса і пішли «розважатися» із незайманими повногрудими гуріями. А ви

що будете робити? Насолоджуватися перебуванням із Аллахом? Прекрасно. А тепер давайте змоделюємо ситуацію – ваш чоловік відвідував із вами друзів, пив вино, їв шашлик, спілкувався з друзями про те, про се. І ось ви повертаєтесь додому. Молоді юнаки подають вам виноград і яблука, чудовий сік, чоловікові – знову вина. Він випиває кілька келихів і, у вас на очах, бере за руку красиву повногруду гурію та йде в сусідню кімнату. З часом виходить задоволений, випиває ще кілька келихів, бере за руку іншу гурію і знову в ту ж кімнату, а може й двох, а може й відразу десяток. І вереск, сміх, ох, ах... Ви все це чуєте, сидите в кімнаті, а ваш чоловік на ваших очах ЗРАДЖУЄ вам по 7 разів у день (скільки саме разів Коран не уточнює, але дані в хадисах різняться від 7 до 700 разів у день, але ми візьмемо по мінімуму). Отже, 7 разів у день, КОЖНОГО дня ваш чоловік розважається із гуріями. Що ви робите? І це рай? Для вас? Для чоловіка зрозуміло, а для вас це рай?

Ну і покажу ще одну тему. Тему порятунку в ісламі. Спочатку читаємо аяти про спасіння: **«Кого побажає Аллах вести прямо, розширює груди того для ісламу, а кого побажає збити с шляху, робить груди його вузькими, тісними... Аллах зводить с шляху, кого побажає, і веде, кого бажає... Він збиває, кого хоче, і веде прямим шляхом, кого хоче, і будете ви запитані про те, що творили... Аллах вводить в оману, кого побажає, і веде прямим шляхом, кого забажає... Кого веде Аллах, той йде прямим шляхом; а кого Він збиває, ті – які зазнали збиток. Ми створили для геєни багато джинів і людей»**

Тобто виходить, хто буде врятований, а хто піде в пекло – вирішують не я чи ти, вирішує ТІЛЬКИ Аллах? Мало того, Він створив конкретних людей для геєни. Що б не робив – він створений для геєни.

Повідомляється, що Абу Абд ар-Рахман Абдуллах бін Мас'уд {...} сказав: «Правдивий і гідний довіри посланник Аллаха {...} сказав нам: “Воістину, кожен з вас формується в утробі своєї

матері протягом сорока днів у вигляді краплі сімені , потім він стільки ж перебуває там у вигляді згустку крові і ще стільки ж – у вигляді шматочка плоті, а потім до нього направляється ангел, який вдмухує в нього дух. І він отримує веління записати чотири речі: доля людини, термін його життя, його справи, а також те, щасливим він буде або нещасним. І клянусь Аллахом, крім Якого немає іншого бога, воістину, кожен з вас може здійснювати справи мешканців раю до тих пір, поки не виявиться від раю на відстані всього лише одного ліктя, після чого збудеться написане йому на роду, і він стане здійснювати справи мешканців вогню і увійде в вогонь. І справді, кожен з вас може здійснювати справи мешканців вогню до тих пір, поки не виявиться від вогню на відстані всього лише одного ліктя, після чого збудеться написане йому на роду, і він стане здійснювати справи мешканців раю і потрапить в рай”» .- сахих аль-Бухарі 1294, сахих Мусліма 1868.

Тож запитання: «Який сенс старатися? Здійснювати намаз 5 разів у день, кожного дня, платити закят, здійснювати хадж, та й взагалі, бути мусульманином хорошим чи поганим – це, виявляється не важливо. Все одно вже ВСЕ вирішено Аллахом. Хіба ти можеш бути впевненим, що тебе Аллах створив не як паливо для пекла? Ти впевнений, що будеш врятований, навіть якщо будеш суперхорошим мусульманином?». Жоден мусульманин не скаже вам, що він впевнений у своєму спасінні. Навіть шахід. Вирішує все тільки Аллах. Тільки Він знає врятована буде людина чи ні. Навіть Він не лише знає, а лише Він ВИРІШУЄ, хто

спасенний, а кого Він із самого початку створив для пекла. І це ніяк не змінити. Аж ніяк. Тож який сенс тоді всього ісламу?

Загалом, на цій сумній ноті, закінчимо обговорення третього пункту. Тобто ви зрозуміли? На третьому пункті просто задаємо запитання і слухаємо пояснення. Слухаємо, не перебиваючи, слухаємо як можна довше. Годину слухаємо, дві години слухаємо, але суворо стежимо за темою, не виходимо за рамки теми. Практика показує, що рано чи пізно мусульманин САМ заплутується у своїх поясненнях даної теми (Прип. 10:19). Головне правильно, вчасно запитувати, роздмухувати іскри сумніву, а потім підкидати гілки у вогонь розчарування. Ми підходимо до однієї із основних цілей даної розмови – **посіяти сумнів в істинності ісламу**. І плавно переходимо до четвертого пункту нашого ланцюжка розмови.

4. Показуємо розбіжності та невизначні пояснення.

Отже, ми слухаємо, не перебиваючи, слухаємо якомога довше. І на певному етапі додаємо запитання на дану тему, де має прозвучати наступне: «Невже Аллах цього не знає, може Мухаммад помилився?».

З молоком, яке утворюється в шлунку, задаємо запитання щодо крові: «А де кров утворюється? Судячи з цього аяту – теж у шлунку. Мало того, виходить, у животі є якісь три відділи – в одному знаходиться кров, в іншому – кал, а посередині – молоко. Правильно? Ні, не правильно. Тож виходить, що Аллах не знав цього? Звичайно, що знав. Може, тоді, Мухаммад помилився?»

Про поклоніння Марії як Богу. Невже Аллах не знав, що в 16 столітті буде Реформація і третя частина християн стане протестантами, які нікому крім Бога, не поклоняються? Тож хто ті люди, які поклоняються Богу-Марії?

Про джихад. «Ти воюєш на шляху Аллаха? Ні? Чому? Ти не щирий мусульманин? Адже релігія не вся належить Аллаху. Чому ти не б'єшся стрункими рядами? Так іслам – мирна релігія?»

Про рай. «Тобі буде добре у такому раю? Ти згодна, щоб чоловік тобі тут зраджував хоча б раз в день? Навіть якщо буде скільки хочеш м'яса і вина? Він тебе забезпечить всім, але буде в будинок призводить коханок, це нормально?»

Про порятунок. Головне все таки наступне запитання: «Ти можеш дати мені гарантію, якщо я перейду в іслам, то буду врятований від геєни? Що Аллах мене прийме і врятує? Чи це невідомо нікому, крім Нього?»

А потім знову слухаємо. Рано чи пізно на цьому етапі мусульманин або йде зі збентеженим виглядом, не знаючи, що відповісти, або намагається якось виправити ситуацію, промовляючи фразу: «Я не знаю, що тобі відповісти на це питання. Піди в мечеть, там є імам, може він зможе відповісти. Або шукай відповідь в інтернеті, я можу дати посилання на хороші сайти». Чи щось схоже. Але якщо не дати йому відійти від теми і правильно ставити запитання, то рано чи пізно йому нічого буде відповісти. І далі, за бажанням, можна підвести його до п'ятого пункту ланцюжка розмови.

5. Підводимо до безпорадності.

Або, іншими словами, «добиваємо». «Хіба Коран не може дати мені відповідь на це запитання? Невже, щоб зрозуміти Коран я повинен звертатися до тих, хто займається тлумаченнями? Так вони ж люди, вони можуть помилятися. І до яких із них звертатися? До шиїтських чи сунітських? А чому саме до цих? А раптом вони помиляються? Адже якщо Коран не дає відповідь на це запитання, як людина може дати правильну відповідь? Може бути, що дана відповідь виявиться неправильною?». Тобто, людина дійсно губиться. І на цьому моменті ми простягаємо руку допомоги, даємо вихід із ситуації – змінюємо тему. Якщо до цього ми не дозволяли йому змінювати

тему, йшли ТІЛЬКИ в руслі цієї теми, то тепер ми підходимо до останнього запитання нашого ланцюжка. Ми запитуємо: «А знаєш, що Біблія говорить з цього приводу?» І...

6. Порівнюємо вчення Нового Заповіту і Корану.

Якщо ви довели мусульманина до шостого пункту – то вам медаль. Більшість закінчують розмову вже на четвертому пункті. Але шостий пункт є найважливішим. До цього часу мусульманин вже втомився виправдовуватися і шукати відповіді. І ви змінюєте тему. Для нього це вихід. Він думає «Ну-ну, починай, зараз я ловитиму тебе на несенітницях і розбіжностях. Тепер ти шукатимеш відмовки!». І він готовий слухати. Слухати все, що б ви не сказали. Тому що він буде шукати як піймати вас. На даному етапі вже від вас залежить, наскільки ви сильні в богослов'ї християнства. Тому, із самого початку, коли берете тему розмови з мусульманином, то будьте готові, що вам доведеться цю ж тему пояснювати з точки зору Біблії (1 Пет. 3:15).

Ми підійшли до основної тези, яка виглядає наступним чином – помилка багатьох християн, які починають працювати з мусульманами полягає в тому, що вони починають відразу з шостого пункту: «А знаєте, що Біблія говорить з цього чи того приводу або про ту чи іншу тему?». Чесно кажучи, багато мусульман не знають і знати не хочуть. До того ж, Біблія для

них – не авторитет. Абсолютно. І, звісно, розмова не клеїться. Їм нецікаво, що говорить Біблія, а ми не знаємо, що ще казати, не навчені більше, тільки такий підхід і все. Коли ж християнин починає розмову по цьому методу, то є шанс дійти до 6 пункту, коли вже йому буде цікаво, що ж там Біблія говорить із приводу Трійці або Джихаду (що Ісус навчав про священну війну), Раю чи Порятунку, точніше ВПЕВНЕНОСТІ у спасінні, для них це взагалі нонсенс.

Але починати шостий пункт потрібно з пояснення, що Біблія, яку ми маємо – це переклад оригінальної Біблії, це не змінена Біблія, не фейк, не фальшивка, а оригінал. І ось після цього можна вже говорити про слова Христа, про Його вчення, про Його любов і милість, а також про впевненість у Його спасінні.

Нехай Господь допоможе вам у свідочстві мусульманам про Його шляхи з допомогою цієї методики спілкування з ними. (1 Кор. 1:19-21).

Благословінь вам.

Якщо є питання, пишіть мені, мої контакти можна знайти внизу сайту. Або якщо у вас є доповнення до таблиці або до методики – я завжди відкритий до доповнень, змін, редагуванню. На нашому сайті можна ВСЕ, крім гріха.